

POR A NO DEIXAR EMPREMTA

BERTA COTRINA DOMINGO DIRECTORA
IGNACIO ENCINAS VACAS PRODUCTOR
EVA GÓMEZ SERRANO MUNTADORA
IRIA LOUZAO RIÁDIGOS GUIONISTA
ÁNGELA MUÑOZ DELGADO CÀMERA
BÁRBARA PROHENS COLL DIRECCIÓN ARTÍSTICA

CONCEPTUALITZACIÓ

Amb el pas dels anys els nostres somnis i objectius augmenten com també ho fan les ganes d'assolir-los. Moltes vegades, nosaltres mateixos ens pressionem per tal de deixar la nostra petjada al món i en les persones que ens envolten. Aquesta situació provoca en l'ésser humà la por de quedar en l'oblit. En aquest cas, la por és concebuda com una arma de dominació per a l'ésser humà.

SÍNTESI RECONSTRUCTIVA

L'ésser humà pinta un "quadre en blanc" però a mesura que taca el llenç la pintura es va esborrant. La persona no es rendeix i segueix pintant sense parar, però no hi ha manera que la pintura quedi gravada. L'angoixa, els nervis i la por augmenten a mesura que s'esborra el traç. Finalment, el personatge arriba al col·lapse i es rendeix envoltat pel llenç totalment en blanc. L'ésser humà acaba vençut per la por.

El llenç simbolitza el món en el qual l'ésser humà desitja deixar la seva empremta. Les pinzellades representen els fets pel que les persones volem ser recordades i no aconseguir aquest reconeixement provoca un sentiment de por.

PROTAGONISME

El protagonista és l'espectador. Els elements disposats en l'obra audiovisual són simplement catalitzadors d'emocions que incitin un procés reflexiu en la persona que la vegi.

L'espectador té un paper molt important, ja que la finalitat del nostre personatge és aconseguir que els altres, és a dir, el món s'identifiqui amb el protagonista. A més, el fet que l'espectador deixi de mirar el vídeo fa que quedi oblidat i emfatitza el missatge del vídeo art. Així doncs, el concepte que intervé en aquest peça és la de l'autor com a espectador, ja que l'autor fa una creació i intervé.

INTENCIÓ

La peça audiovisual ha de portar a l'espectador fins a una reflexió sobre els efectes negatius que pot arribar a provocar l'exigència de ser excel·lent en el nostre dia a dia. A més, la nostra intenció és fer veure a l'espectador la presència de la por que, en moltes ocasions, queda atrapada sota aquesta pressió.

Fins a quin punt aquesta pressió és necessària?

Pot la por, acabar amb nosaltres?

MOTIVACIÓ

La iniciativa del projecte neix de la pressió a la qual l'ésser humà està sotmès des que neix fins a la seva mort. De petits ens ensenyen a viure amb certes obligacions que ens acompanyaran al llarg de la nostra vida. A mesura que creixem aquesta missió que tenim les persones a ser correctes es transforma en inquietud, angoixa i aquesta por a ser oblidats passa a ser una necessitat interna a transcendir i a deixar empremta al món que ens envolta. La principal motivació per a la creació d'aquesta peça és la presència oculta d'aquesta por en la societat. Així doncs, amb aquesta peça volem donar veu a una por que sembla estranya però que en realitat és normal en els éssers humans.

INSPIRACIÓ

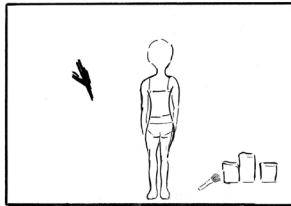
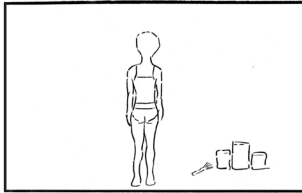
Per a la realització d'aquest projecte no vam partir de cap obra i artista en concret. Un cop decidit el tipus de por (a no deixar empremta al món) la idea d'aportar significat al concepte a través de la pintura va sorgir gràcies a la creativitat dels membres del grup.

Des de l'època de la prehistòria, amb les pintures rupestres, el dibuix ha estat utilitzat per a comunicar-se i, com a conseqüència, per a deixar empremta en el món. Al llarg de la història, artistes com Leonardo Da Vinci, Miquel Àngel, Vincent Van Gogh, Edvard Munch, Pablo Picasso i Salvador Dalí han aconseguit ser recordats a través de la pintura i el significat de les seves obres. Actualment, la pintura en forma de grafiti té tanta força que fins i tot el seu significat et pot portar fins a la presó.

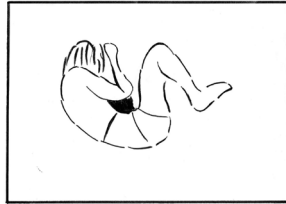
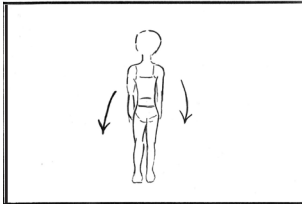
La pintura com a art ha estat, és, i continuarà sent, la manera més efectiva de ser recordat al llarg del temps.

STORYBOARD

STORYBOARD

REALITZACIÓ I ASPECTES TÈCNICS DEL PROJECTE

El vídeo art inicia amb el personatge al centre del pla amb un fons totalment en blanc. La imatge està emmarcada en un format quadrat i d'aquesta manera l'espectador focalitza la totalitat de la seva atenció en la protagonista i les accions d'aquesta. A més, el fet que ella es trobi "encaixonada" i "limitada" pels marges del format de la imatge transmet la sensació d'angoixa viscuda per ella.

Per una banda, no busquem crear una estètica amb els plans, sinó que més aviat es tracta de mostrar tot allò que succeeix. A través dels plans generals estàtics, l'espectador es centra únicament amb el moviment de la noia; mentre que amb els plans en moviment i els primers plans del rostre de la protagonista, podem apreciar amb més intensitat l'emoció i els sentiments viscuts. A mesura que la por augmenta, la percepció de la realitat es veu alterada i per això hem fet ús de la tècnica del jumpcut.

Per una altra banda, la utilització del blanc simbolitza la realitat, el món sobre el qual l'ésser humà desitja, però no ho aconsegueix, deixar l'empremta. Aquest aspecte té relació amb els èxits aconseguits a través de la pintura (l'art) al llarg de la història.

El rodatge s'ha realitzat a una aula de la facultat, coberta per complet amb un paper blanc, tant el terra com a la paret. Vam decidir escollir un color neutre, amb poc significat emocional, ja que utilitzant un altre color corriem el risc de transmetre a l'espectador una emoció i significat determinat. Van utilitzar un pot de pintura industrial, on vam barrejar distints colors fins a aconseguir un color gris. De la mateixa manera, el so és una composició de cinc peces ambientals sense música per aconseguir interioritzar a l'espectador en la ment de la protagonista. Així doncs, els moments de quasi silenci ens permet una major capacitat de reflexió.

El fet de mostrar a la protagonista en roba interior transmet una sensació d'intimitat (ja que inferim en l'interior de la persona) i vulnerabilitat (es troba sol davant del món).

El vídeo ha estat filmat amb una dues càmeres; una Canon 550d i una Canon 600d. Respecte a la il·luminació, per tal d'aconseguir les mínimes ombres possibles, vam utilitzar quatre focus, tres quars i un fresnel situats al voltant de l'escenari amb la direcció de la llum cap al sostre. D'aquesta manera, vam aconseguir el nostre propòsit, una llum suau i càlida sense ombres.

v

A més de planificar amb exactitud l'ordre de les escenes a l'hora de rodar, per aconseguir que la pintura no quedés gravada, vam utilitzar efectes de postproducció (After Effects), i amb la superposició de plans amb el fons totalment blanc i la utilització de màscares vam aconseguir l'efecte de no "deixar l'essència" al llenc.

SINOPSIS

La protagonista es disposa a pintar sobre un llenç en blanc, quan veu que els dibuixos no queden gravats, l'envaeix la por i la frustració fins al punt d'acabar amb ella.

AGRAIMENTS

IRENE MARTÍNEZ GARCÍA

LINK AL VIDEOART

<https://vimeo.com/271158904>

Contrasenya per veure el vídeo: por

POR A NO DEIXAR EMPREMTA

UNIVERSITAT DE BARCELONA, GRAU DE COMUNICACIÓ AUDIOVISUAL

BERTA COTRINA DOMINGO, IGNACIO ENCINAS VACAS, EVA GÓMEZ SERRANO, IRIA LOUZAO RIÁDIGOS, ÁNGELA MUÑOZ DELGADO, BÁRBARA PROHENS COLL